

Ne prodaja, to je krošnarjenje

NKBM bi v normalnih časih prodajali za dve milijardi, ne 200 milijonov, je prepričan dr. Peter Glavič

SONJA PLOJ RATAJC

Kako je mogoče, da bi Slovenija Novo KBM, v katero je vložila 640 milijonov, zdaj prodala za 200 milijonov evrov? Razen če vlada misli, da je treba banko podariti, je na sinočnji javni tribuni v organizaciji društev in gibanj Državljanin proti razprodaji v mariborskem kinu Udarnik s številnimi gosti, tudi avtorjem peticije Proti razprodaji dr. **Jožetom Mencingerjem**, razmišljal kemik in ekonomist dr. **Peter Glavič**. Proti taki prodaji, pred katero je bila s po njihovem mnenju s spornim prikazom izgube v letu 2013 izpeljana razlastitev sto tisoč **malih delničarjev** s povprečno vlogo 1380 evrov in lastnikov podrejenih obveznic, se civilna iniciativa in Vseslovensko **združenje malih delničarjev (VZMD)** s **Kristijanom Verbičem** zdaj z zahtevo po zadržanju postopka borita na ustavnem sodišču.

Prva zamisel o privatizaciji iz leta 2006 je po Glavičem mnenju omogočila obsežno kreditiranje poslovnih sistemov, zaradi katerega se je slovenski dolg do tujine povečal za deset mili-

jard evrov, razlastitev **malih delničarjev** pa je bila po njegovem predvidena že ob ustanovitvi slabe banke v letu 2012. Dokumenti so bili nedostopni, pravi Glavič, da "ta kraja premoženja" ne bi bila vsem na očeh. A vseeno se je pokazalo, da so bili na slabo banko preneseni tudi dobri krediti; delnice Letrike, prej vredne 30 evrov, so bile vrednotene po deset evrov, in nato julija lani, ob prodaji podjetja, dosegle 65 evrov. Država tako (spomnil je še na dogajanje v vzajemnimi skladi) uničuje svoj kapital, je prepričan Glavič, državljanin pa smo na poti med reveže. To je ilustriral še z enim primerom: podjetje, ki je bilo prodano za 20 milijonov evrov, je lani razpolagalo z 42 milijoni dobička, ki bo - razen treh milijonov - odtekel v tujino. Strateško, z dolgoročnega vidika, bo to nova zadolženost, saj čez dve leti v državi ne bo več dividend iz prodanih podjetij, šle bodo v tujino. A s prodajo podjetij se proces ne bo končal, je trdno prepričan dr. Glavič; sledili bodo infrastruktura, zdravstvo, šolstvo ... Priča smo prodajam brez strateškega razmisleka, pravi

dr. Bogomir Kovač, in omenja prodajo Aerodroma Ljubljana brez premisleka o mariborskem letališču, ki bi lahko bilo odličen center za tovor. **Drago Pavšelj** ne vidi prodaje, prej krošnarjenje.

"Katastrofalno slabo upravljanje državnega premoženja" je točka, ob kateri se strinjajo tako tisti, ki podpisujejo peticijo proti, kot tisti, ki so za privatizacijo. Številčni argument v prid privatizaciji je po mnenju predsednika Gospodarske zbornice Slovenije **Sama Hribarja Miliča** to, da so državna podjetja (brez finančnega sektorja) po podatkih Ajpesa v letu 2013 ustvarila 629 milijonov evrov dobička, tista, ki so poslovala z izgubo, pa 770 milijonov evrov izgube; kot celota so torej državna podjetja prikazala 140 milijonov evrov izgube. Slabo upravljanje je, pravi dr. **Andrej Cetinski**, ki je analiziral upravljanje nemškega Fraporta in slovenskega SDH, edini argument podpornikov privatizacije - razlogi pa so nesposobnost politike, nekritično sprejemanje liberalnih dogem, hlapčevsko podrejanje tujemu kapitalu in grabežljivost domačih elit.

Državljanin proti razprodaji v mariborskem Udarniku: strateški razmislek o tem, kaj prodajati, je povsem ob strani (Andrej Petelinšek)